

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at der nok skal komme mere gang i det, når man ikke skal have besværlige fagfolk til at sidde og forholde sig kritisk til projekterne, men kan få en direkte og målrettet og effektiv beslutningsgang via ministerens bord.

Jeg vil dog godt spørge ministeren, om han ikke godt kan forstå, at man med det 2-årige historieforsløb, vi har med regeringen, kan være en lille smule bekymret for, hvordan forløbet af det her kan blive. Chefen i Miljøministeriet er jo ministerens partifælle, og det har jo ikke været fuldstændig klart, at det har været faglige kriterier, der har ligget til grund for de bevillinger, som er blevet givet der. Der har også været rejst tvivl om, hvad det var for nogle faglige begrundelser, som videnskabsministeren har lagt til grund for nogle af sine beslutninger.

Kl. 12.05

Så vil ministeren ikke medgive, at det da ikke er på fuldstændig bart grundlag, at man sætter spørgsmålstegn ved, om det er hensigtsmæssige eller faglige beslutninger, der bliver truffet af ministeren og af den nuværende regering?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Nu må man ligesom finde ud af, hvad det er for en argumentation, man vil benytte sig af. På den ene side siger man, at det har været en fiasko, og at der ikke er nogen, der har benyttet ordningen osv. Nu lægger vi så op til en mere forenklet metode, som betyder, at flere vil kunne benytte ordningen, og så er det også galt, fordi beslutningsprocessen nærmest er suspekt, sådan forstår jeg det nærmest.

Jeg gør opmærksom på, at man altså også kan gå videre, hvis man er i tvivl, til forskningsrådene, og bruge dem som – hvad skal vi sige – appelinstant. Så det er ikke sådan, at man lægger op til, at der står en bolsjedåse på videnskabsministerens bord, som der kan deles ud af til hvem som helst til hvad som helst uden nogen som helst form for regelsæt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 133: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Straffeprocessuelle tvangsindgreb over for børn under den kriminelle lavalder).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 21/1 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Karsten Nonbo (V):

Nu bliver der skrevet et helt nyt kapitel i retsplejeloven, men heldigvis bliver der ikke indført så meget nyt i praksis. Det er rent faktisk sådan, som praksis foregår i dag, der også lægges op til i det her lovforslag. Men til gengæld må vi sige, at det er godt, når spillereglerne kendes og de er officielle. Derfor hilser jeg det her lovforslag meget, meget velkommen.

Loven omhandler tilbageholdelse, men det er jo stort set de samme regler, som gælder for anholdelse. Dog lægger vi et maksimum på 6 timer ind i lovforslaget, og det er ganske udmærket. Der er ingen, der er interesseret i at holde børn tilbage længere end højst nødvendigt.

Det er også vigtigt at fastslå, at alt det her ikke sker af strafferetlige hensyn, det sker af sociale hensyn. Man tilbageholder og efterforsker for at opklare sagerne, for at konfrontere barnet med virkeligheden, altså ikke for decideret at straffe barnet, men for at se, om der er hjælpeforanstaltninger, der skal sættes ind.

Det er altså et godt udgangspunkt, hvis barnet skal videre i virkelighedens verden, at man så har gjort op med sin fortid og fået det erkendt, så man kan bearbejde det, man har gjort, og barnet skal jo netop vide, at når der er begået en lovovertrædelse, så skal der være nogle grænser, og at en aktion fra barnets side skal medføre en modreaktion fra samfundet.